ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med bläck. 2. Skrif så tydligt, kortfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. — Red.

Ur ett bref.

Lilleeve P. O., Man., Nov. 19th, 1913.
Swedish Canada News, Winnipeg, Man.

Gentlemen:— Enclosed please find $1.00 to pay for my subscription to The Svenska Canada Tidning. I read your paper with interest, also my two brothers. Especially I like to read the letters of discussion.

I remain Your Subscriber
Olof H. Paulson.

Redovisning.

Stockholm, Sask., den 24 Nov.

Ett hjärtligt tack till alla gifvarne. Från **Stockholm** och Percival:

S. O. Lindgren $2, Johan Ericson $2, P. Selin $2, P. Strömgren $2, Sarah Selin $1, Johanson $1, Mrs. Johanson $1, R. Johanson 50c, Hilda Johanson 25c, Lindvall $1, R. Lindvall $1, Lydia Lindvall $1, Annie Lindvall $1, C. Landin 50c, Teo. Möller 50c, Eric Lindahl $1, Sigfrid Ottosson $5, Maria Ericson $2, H. Hanson $1, Nils Eklund $2, O. Olson $1, C. Engström 50c, A. Anderson 50c, H. Olson 60c, I. Nilson $1, N. O. Ericson $1, Brita Mickelson 50c, A. Nyström $1, E. Strandlund $1, N. Wenman $1, Nils Anderson $1, A. Nordin $1, J. Strandlund $1, Andrew Friberg $1, Fred. Nilson $1, E. Hanson $1, M. O. Strandlund $1, O. Strandlund $1, O. Roos 25c, Olof Anderson $1, Jöns Ericson $1, Mårten Jonson $1, John Mickelson $1, Helmer Eklund $1. — **Summa $49.10.**

An en gång ett hjärtligt tack. — Vänligen,
Emma Swanson.

"S.C.T. en värdig representant för vårt svenska folk i Canada."

Waterloo, Ont., d. 18 nov. 1913.
Ärade Redaktör!

Jag innesluter härmed en dollar för ett års prenumeration till "Svenska Canada-Tidningen".

Jag gläder mig att någon gemensam vän lände er mitt namn och adress för någon tid sedan, och att ni godhetsfullt har sändt mig eder tidning hvarje vecka. Då jag bekom första numret kände jag mig som hade jag fått besök från en vän, jag inte sett på tjugo år. Om ni söker i edra böcker torde ni finna, att jag var en af edra första prenumeranter. För tjugo eller tjugoett år tillbaka prenumererade jag på Canadas första svenska tidning — eder tidning, som då bar ett annat namn och redigerades af mr. Flemming. Det var ett mycket litet blad i den tiden, som nu har vuxit! Min adress i den tiden var Torrance, Ont., och mina förhållanden hafva också förändrats. Kanhända får jag tillfälle att skrifva någonting härom senare.

Svenska Canada-Tidningen är nu en värdig representant för vårt svenska folk i Canada och jag tillönskar eder all lycka i framtiden. — Högaktningsfullt, **N. Willison.**

Nykterhet och Kristendom.

Några ord till Charley, i S.C.T. för den 12te Nov.

Den första halfvan i din afhandling skall jag ej säga något om, ty den antar jag du får tillräckligt svar på ändå, likaväl som du troligen äfven får på den sednare delen mig förutan, men som vi alla ha yttranderätt i S.C.T., både nykterhetsfantaster, måttlighetsfantaster och bränvinsfantaster, så snart, n. b. som vi ha betalt den dollar eller dollars som vi äro skyldiga, så kan jag ej underlåta att säga några ord.

Måttlighetsprincipen går "förnuftigt nog"! som en röd tråd igenom bibeln, säger du. Ja, det kan nog hända, ty bibeln kan du ju läsa som du själf behagar, det säges ju att Satan själf kan tolka bibeln till sin egen fördel, hur mycket mera då en måttlighetsupare!

Jag skall dock säga dig, Charley, att om ej måttlighetsuparne någonsin funnits utan endast de två ytterligheterna som så sorgligt berört hvarandra, så hade rusdrycktrafiken varit bannlyst ur världen för länge sedan. Ty största delen af de under rusdrycksoket suckande trälarna önska lika ifrigt som "nykterhetsfantasterna" att rusdrycksfloden skulle stannas i sitt lopp. Men då ha vi största hindret på denna väg i måttlighetsuparen, han som kan taga sig ett glas när han vill och låta bli när han vill. Ty så säger lagstiftaren: inte är det nödigt att ta bort rusdryckerna, ty vi kunna ju vara måttliga. Handen på hjärtat, Charley, tror du att någon af dem som i går eller i dag steg ned i drinkarens kalla graf (uttrycket är lånadt)— ty att tusenden finnas som så göra kan väl ej häller du förneka — började som drinkare? Annej, de startade nog som måttlighetsupare, tänkte som du: Jag kan ta mig ett glas och jag kan låta bli'. Tror du att John Olson, som söp ihjäl sig på Lake View hotell i G. L., tänkte, när han tog det första glaset, att "jag skall en gång dö en drinkares död"! Tror du att ynglingen, som i fyllan och villan med en yxa slog ihjäl en sin kamrat i en kolkoja i Mellansjö, Norrland, och för detta fick tio år, tänkte när han tog den första supen, att: en gång under rusets inflytande blir jag en mördare? Åh nej, han tänkte nog vara karl för sin hatt och supa måttligt han som mången annan. Du målar hin på väggen du, som andra nykterhetsfantaster, säger du.

Ånej, Charley! Jag ser endast exempel ur lefvande lifvet, och sådana exempel kunde jag uppräkna i hundratal, mig veterligt, för att ej säga något om de tusenden och åter tusenden som aldrig kommit till min vetskap. Jag vågar äfven obetingadt påstå att måttlighetsuparen gör mera för rusdryckshandteringens fortsatta bedrifvande än drinkaren, just genom det exempel hvarmed han inverkar på andra, ty när ungdomen ser den eller den framstående mannen ta sig en sup och vara lika god karl för det, så tänka de naturligtvis att det är ingen fara, så ska' äfven vi göra, och så är början gjord nedåt på det sluttande planet. Ty, märk väl, ingen blef drinkare som aldrig tog första glaset. Drinkaren däremot verkar hällre på de unga som ett varnande exempel genom sitt degraderade tillstånd. — Då du säger, att för hr. Carstein och hans gelikar, de där vilja gälla för asketer, finnas inga andra nyktra människor än dem innanför goodtemplar- och afhållslokalerna och att för dem ej fins någon nykterhet utom ett bokfördt nykterhetslöfte, sväfvar du i rymder blå, ty så länge har jag deltagit i goodtemplararbete och annat föreningsarbete att jag kan med mångårig erfarenhet säga att nyktra och ordentliga människor erkännas och högaktas från nykterhetshåll hvar de än äro tillfinnandes, med undantag om de stå bakom krögarens disk. Att undantag finnas äfven inom nykterhetslägret erkännes, men det fins äfven bland måttlighetsuparna, och ett undantag får man ej göra till regel. — Du säger vidare att på goodtemplarlokalerna de mest narraktiga ceremonier och komedier utspelas. Erkännes att ceremonier finnas inom goodtemplarorden, hvilka kanske kunna anses som obehöfliga af somliga, narraktiga af en del, men ceremonier finnas inom nästan alla slutna ordenssällskap. Och apropå narraktighet, har du någon gång tittat in på en krog och sett de ceremonier som f. d. måttlighetsuparna utföra. Om du ej så har, så skynda dig och blanda dig med föredettingarnas skara, och du skall nog där finna något till stöd när du nästa gång går att försvara den gyllene måttlighetsprincipen.

Olof Nylund.

Från Paisley, Oregon.

D. 20 Nov. 1913.
Svenska Canada Tidningen,
Winnipeg, Man., Canada.

Jag vet att det skall blifva af intresse för det svenska folket, som har tagit upp land, såväl som dem, som icke ännu tagit upp land uti government landen i Paisley Irrigation Project, att höra från en settlare i denna koloni.

Jag vill härmed omtala min opinion, som en jag hoppas ni vill publicera uti edert nästa nummer i eder tidning.

För några månader sedan skref jag ett bref till Mr. C. F. Palmborg, 601 Yeon Bldg., Portland, Oregon, och lade in ansökan för att få 20 acres land i Paisley Irrigation Project och sände honom första afbetalningen för vattenrätten, innan jag såg detsamma. En kort tid efter det jag lade in ansökan om detta land, tog jag min familj, nämligen min hustru, fyra barn och min broder, samt flyttade ned till Paisley. Jag är mycket glad att säga, att jag fann allting som var sagdt om detta land samt äfven mycket bättre än det var representeradt till mig. Paisley och Summer Lake Valley ha en mycket stor framtid och jag trifves här mycket bra, så att jag har till och med tagit upp 40 acres till utaf det bästa land jag möjligtvis kunde få. Jordmånen, vattnet och klimatet äro det bästa jag någonsin sett. Jag har varit landtbrukare på tre nya platser. Jag har tagit upp homestead uti North Dakota. Jag var glad att jag ändå hade rättighet att taga upp land uti detta government irrigation project, fastän jag har allaredan begagnat min homestead-rätt.

Summer Lake Valley är en mycket naturskön dal med höga, majestätiska berg omkringliggande denna dal, med den vackra Summer Lake liggande midt i dalen. Fastän det är i midten utaf November, äro dagarna mycket varma, och solen skiner nästan hvar dag. Dagarna äro nästan så varma som under höningstiden uti östra staterna. Jag håller nu på att göra planer för att bygga ett 4 rums hus på mitt land. Mina barn gå i skolan i staden Paisley, som är endast en half mil från denna koloni.

Så fort som järnvägen kommer in, hvilket icke dröjer länge, kommer detta land att bli mycket värdefullt. Frukt och alfalfa land likt detta uti andra dalar säljes för $150 till $500 per acre. Jag kan med godt samvete rekommendera detta land och klimat och att det är det bästa tillfälle för vårt folk att kunna få detta goda land ifrån regeringen alldeles fritt för endast kostnaden af vattenrätten. Det är ännu mycket godt land att få uti detta government project, men det håller på att blifva upptaget mycket fort, så att de utaf vår folk, som ännu tänka på att taga upp land, böra taga tillfället i akt. Ni kan göra application för detta land genom brefväxling, om det icke är möjligt för eder att komma hit och se landet. Regeringen har bestämt priset på vattenrätten på detta land och hvar settlare får just hvad han betalar för. Detta är icke någon real estate scheme. Regeringen och staten Oregon är bakom det såväl som den största banken uti staten är trustee för settlarne och regeringen.

Tecknar, högaktningsfullt, **Otto Bolinder.**
Paisley, Oregon, nyligen från Bowdish, N. D.

Svar till E. Söderquist.

Red. af Svenska Canada Tidningen!

I numret af S.C.T. för den tolfte November läses ett litet inlägg i dansfrågan, underskrifvet af E. Söderquist från Dubuc, Sask. Han säger, att han har med nöje läst diskussionen om dansen, och att han önskar, att **diskussionen** skall fortsätta. Jag frågar nu, i hvilket afseende har diskussionen varit till nytta? För tidningen tror jag icke, att den **har varit till någon nytta, ej** häller tror jag, att den har gagnat läsekretsen i någon väsentlig mån. Däremot är jag ense med br. E. S. om att utmana Jämtlandstösen till att tala om för oss hvilka intryck dansdiskussionen har gjort på henne. Om Västerbottning har funnit nåd för jämtlandstösens ögon, det kommer oss icke vid, men att det är synd att dansa det tror jag icke någon, allra minst E.S., kan betvifla. E. S. säger att det icke är synd att dansa af hjärtans lust, bara man dansar med hvem som hälst och icke är högfärdig, men att dansa af hjärtans lust med en person, som man har afsmak för, det går icke, och således är det ju omöjligt att dansa utan att göra skillnad på folk, och det är ju synd. Om man nu är på en danslokal och då musiken börjar spela, så går man och bjuder upp en att dansa. Om denna då icke vill dansa, så är man ju färdig att bjuda en annan, och denna kan man ju icke dansa med så af hjärtans lust, som om det varit med den man först bjöd upp. Och enligt E. S:s uttryck så är det synd, om man icke dansar af hjärtans lust. Huru som hälst, så tror jag, att det är synd att dansa, för att skilja dans, högfärd, superi och andra laster från hvarandra är omöjligt. E.S. förmanar Mr. Svedberg och Västerbottning för att vara för mycket skenheliga, och detta kan ju vara på sin plats, men så vill också jag bedja br. E. S. att se till att icke högmodsanden får öfverhanden, ty E. S. är högfärdig både på danser och privatim, ty det kan han ju icke själf frångå, om han vill hålla sig vid sanningen. Många hälsningar till alla Länningar, Bottningar och Fjällsjöbor från en **Lappänning.**

Nykterhet och Kristendom.

III.

Jag tror mig i det föregående tillfället ha ådagalagt, att den seclusions- och afsöndringsidé, som gaf sig uttryck i eremit- och klosterväsendet, i själfva verket icke äger något [illegible] fundamentalprincip i detta afseende är, att den kristne bör verka särskildt i **sådana kretsar, där Kristus ej är erkänd.**

Jag går härefter att granska spörgsmålet, hvilken ställning en kristen bör intaga till nykterhetsassociationer, hvilka (i principielt) äro baserade på kristna grundsatser. Jag finner, att frågan i själfva verket redan är besvarad. Ty på samma grunder, som jag ej kan godkänna en separation sådan som munkväsendet, på samma grunder kan jag ej häller godkänna någon som hälst annan separation. Om de professionellt kristna vilja förverkliga de anspråk, hvilka ställas å dem som kristna, böra de icke blott godkänna goodtemplarenas arbete, utan de böra äfven aktivt och positivt medverka därhän, att det stora mål uppnås, som goodtemplarena och deras meningsfränder uppställt.

En "kristen", som **icke vill** godkänna denna följdsats, har enl. min mening **upphört att vara kristen,** mistat den "sälta", han skulle nyttja i Mästarens tjänst.

Det är pinsamt, under hyllande af sådana åsigter, som de uttalade, att annotera ett sådant fall som det i Scandinavia, Man., nyligen inträffade, nämligen, att en prästman öppet motarbetar en goodtemplar-loge, sträfvar till dess upplösande. Det är ingalunda någon religiös bitterhet mot lutheranerna, som gifver mig anledning till denna anmärkning och protest, utan det är själfva sakförhållandet, att en prästman (han må tillhöra hvilket som hälst religionssamfund) **så litet** respekterar ett socialt arbete, som **i princip** vunnit **alla kristna religionssamfunds** godkännande, också här i Canada, hvilket bevisas af tillvaron utaf sådana associationer, som "Moral and Social Reform-Council" i Manitoba och öfriga prärieprovinser — en förening, byggd på **våra kyrkosamfund.**

Jag känner ej personligen den lutherska brodern, som var predikant i somras i Scandinavia och som af mig afses. Men jag måste på det lifligaste beklaga det skedda och jag kan ej annat än uttala förmodan, att denne broder ägde en bristfällig kännedom om goodtemplar-logens arbete och syften, hvilken omständighet torde vara den enda ursäkten för hans handlingssätt.

Under mina resor bland och min beröring med skandinaverna i Väst-Canada har jag särskildt lagt märke till, hvilket varmt intrasse lutheranerna hysa för nykterhetsarbetet. Det kunde under **sådana** förhållanden väntas, att deras präster äfven ville taga aktiv del **i sitt eget folks** ansträngningar för nykterhetssakens framgång, och **jag vet** äfven att det finnes nykterhetskämpar bland de lutherska prästerna.

Låt oss understödja våra skandinaviska goodtemplar-loger, ty de arbeta på något godt — ett lyckligt hem, goda, rena, nyktra människor. Låtom oss förena oss mot den **gemensamma** fienden — krogen; låtom oss göra allt hvad vi kunna för att bortsopa denna skamfläck och förbannelse från detta "löftenas land", hvilket i full mån kan prestera oss sina välsignelser — först sedan **hemmets fiende** blifvit i grund slagen.

Till bröderna och systrarna i Scandinavia ville jag sända hälsningen: fortsätten oförskräckt med det välsignade nykterhetsarbetet och låten ingen jordisk makt förmå eder att nedlägga detsamma. Gören I så, varen öfvertygade, att I skolen hafva ett godt samvetes vittnesbörd samt alla rättänkande medborgares aktning och erkännande.

Jag vill slutligen vederlägga påståendet, att goodtemplar-logerna samt deras ritual skulle innehålla något kristendomsfiendtligt. Äfven om logernas medlemmar i regeln ej göra anspråk på att vara kristna, så är vår ritual dock lika kristlig som den i lutherska kyrkohandboken. Med fara att säga för mycket (på grund af tysthetslöfte) kan jag ej underlåta att nämna, att vi, bland annat, äga en loge-kaplan. Mot våra böner och deras stilisering förmodar jag att en prästman **ej kan hafva anmärkningar att framställa. Våra möten börjas med bön och slutas med bön.** Detta är helt säkert en öfverraskning för en hel del präster; men hvarför skola de företaga sig att kritisera, ofta nog motarbeta en institution, som de icke känna!

Dans får ej förekomma vid loge-sammanträden, men väl föranstalta goodtemplare då och då **privata** tillställningar, hvilka naturligtvis intet hafva att skaffa med loge-arbetet.

Till sist några ord för herr Charlie Erickson. Jag trodde, att vi allaredan kommit från det stadiet, då vi söka bibelstöd för måttlighetssuperi; och jag förmodar fortsättningsvis, att de flesta kommit så långt i sin tankegång.

Det kan ej bevisas, att Kristus skulle begagnat sig af vin — vid andra tillfällen än vid instiftandet af nattvarden. Men detta förhållande, om han förtärt vin eller icke, är af ingen betydelse för frågans bedömande.

Vi erkänna alla, att Kristus var **idealet för en man** — äfven om vi icke vilja gå längre. Från denna synpunkt sedt måste vi anse honom som **den fullkomlige mannen.** Men hvarje man — äfven Kristus, ehuru han för öfrigt var universell — måste bedömas i ljuset af den tid, under hvilken han uppträdde, och ingen vill väl påstå, att de **sociala** förhållandena under Kristi tid voro de samma som nu. — Nykterhetsarbetet nu är en social företeelse tillhörande **nutiden** och framstående som en följd af **avancerade** samhällsförhållanden — både i godt och ondt. Vi skola ej som normer för detta **modärna** sträfvande taga **lokala** ideer — för 1900 år sedan. Detta torde vara klart.

Skriften skall tolkas i enlighet med tid i hvilken vi lefva och denna tids skaplynne och kraf. Kristus var helt säkert **personifikationen af den tidens** humana och filantropiska sträfvanden. Han arbetade för allt, som var godt och ädelt, och skulle han nu vandra på jorden och se **människosläktets nöd på grund af rusdryckernas förbannelse,** kunna vi ej det minsta betvifla, att han vore banérföraren i kriget för krogarnas slopande. Det finnes ingen medelväg för den sociala reformatorn i detta afseende, och om Kristus veta vi, att han vid sitt reformarbete ej älskade "lappverk", utan alltid satte yxan vid roten af det onda. Åberopa ej Kristus som förment uppmuntrare af rusdryckskonsumtion.

E. J. Carstein.

I dansfrågan.

Eftersom vår ärade Redaktör har satt punkt äfven i dansfrågan, hvilket troligen är det bästa, vill jag komma med några rättelser ur mitt sista bref, samt några slutanmärkningar.

De fel, som äro i mitt sista bref, äro som följer: "Har icke danssalen funnits, så har **det** — skall vara **där** — ej häller varit tillgängligt till rusdrycker". "Eller, se på danssalen, dit gick hon", skall vara: "**Men** se på danssalen". "Hvarför jag **påräknar** detta", skall vara "**påpekar** detta". "David blottade sig och den tanken", skall vara "och **få** den tanken, att David dansade i bara linnet", o. s. v. Rättelsen kommer ju litet sent, men det är ju bättre sent än aldrig.

Vill först tacka S. L. Jämtska för hennes välmenta rader, som hon fruktade för. att jag möjligen icke skulle se. Men jag såg dem nog. Ni talar om att västerbottningar äro högfärdiga. Men jag säger: Efter egen erfarenhet, så känner man andras. Ni **nämner äfven något** om jämtlandsflickan No. 2 och **säger** bland annat, att när man är så stor, så att man går på bal, så vet man också att taga vara på sig själf. Men jag vill att ni skall läsa igenom mitt första bref, och ni skall finna där en bild, som tyder på att **dansen** är en snara, likasom jägarens snaror, och att icke jägaren vet på förhand **hvad** som kommer att fastna i hans förrädiska snaror. Titta icke för högt öfver axeln på andra, kanhända att ni blir den nästa, som kommer att fastna i dansens snaror. Man vet ej hvem fallet har drabbat förrän efteråt. Så gifver jag eder det goda rådet: lämna dansen bakom eder rygg, så är ni nog säkrast. Lämna äfven andra däraktiga nöjen och sök något som är bättre. Man behöfver icke lägga sig ner och dö därför att man icke dansar.

Nu några ord till jämtlandsflickan. Ni säger, att ni icke tycker om att jag drager fram dansen i en sådan fasansfull dager. Det tror jag nog, då ni älskar dansen och försvarar den. För naturligtvis kan det ej tålas att man drager fram sanningen i dagsljuset, ty dansen är en mörkrets gärning, som ovillkorligen skall existera om natten, och dess följder tillhöra äfven mörkret ,och hvem är mörkrets furste? Jo, Djäfvulen, och han tål ej häller ljus och sanning. Ni säger äfven, att ni tror att absolutismen skall segra öfver alkoholismen. Därav är det förstådt, att ni menar, att jag försvarar alkoholismen på så vis, att det ej kan supas annat än på danser. Men däri är ni misstagen. Jag är nykterhetsvän och tillhör nykterhetsverksamheten; jag har nämligen fördömt dans och rusdrycker tillsammans såsom ett ondt och såsom synd och ej försvarat någotdera af dessa två saker. Men det är ej underligt, att ni läser mellan raderna, ty ni har naturligtvis dansat så det går äfven rundt i eder hjärna.

Så några ord till H. Jämte. Allt edert prat om jämtlandsjäntans och min allians, om vår utmaning, om min logik, samt edra otillbörliga tillvitelser mot mig, är blott munväder, som ej lönar sig att orda uti något mera. Jag har ju sagt min tanke i dansfrågan och det hoppas jag är och får vara nog.

Men hvad som förvånar mig är det att ni, så att säga midt uti striden nedlägger edert försilfrade svärd och tager till det gamla fornnordiska krigsvapnet, nämligen klubban.

Men apropos, det är väl därför att ni har funnit det försilfrade svärdet vara gagnlöst. Men jag vill blott upplysa eder om att ni kan äfven nedlägga detta nutida vapen (klubban) för den behöfves ej för min trånga skalle, ty då ni talar om sanning och hvad som är rätt, då går det i mitt hufvud utan klubbslag. Hvad som är sanning och rätt i dansfrågan är, såsom H. Jämte säger i sitt sista bref, att goodtemplar-lokaler och de platser, där nykterhetsverksamheten bedrifves, icke äro platsen för dans och för annonsering af dans, utan **sådana** lokaler böra vara befriade från dansens uselhet, och då kan hvem som hälst deltaga i nykterhetsarbetet. I detta fall äro vi eniga, H. Jämte och jag, hvilket äfven gläder mig, och jag är villig att räcka en broderlig hand, trots allt det föregående.

Och ni Nykterhetens bröder, som byggen nykterhetslokaler, blanden icke ihop nykterhetslokal och "folkets hus" för att sedan under ursäkt af folkets hus tillfredsställa er danslystnad i samband med nykterhetsverksamheten, såsom det har händt på en viss plats här i Saskatchewan.

Vill passa på tillfället med några ord till vår ärade E. Söderquist, att ni självmant har uppsatt er som medlare eller skiljedomare mellan västerbottningar och jämtlänningar är helt onödigt. Edert domslut består däri, att ni icke vill sätta västerbottningar en enda millimeter framför jämtlänningarna, ty västerbottningarna äro äfven danslystna såväl som jämtarna. Men bästa E. Söderquist, jag såsom västerbottning har aldrig bestridit eller försvarat västerbottningar såsom ett **helt** att icke vara danslystna, supiga och lefva ett utsväfvande lif, utan jag blott nämnde i mitt första bref, att om jämtlandsflickan vände sitt ansikte mot oss västerbottningar, skulle hon finna många som ej kunna fördraga dans, och sådana finnes det äfven. Jag har ej häller på västerbottningarnas vägnar utropat vår intelligens och storhet såsom t. ex. H. Jämte gjorde, ty jag vet att eget beröm luktar illa.

Så en annan sak. Edert brefs rubrik lyder så här: "Försvarar dans", och så säger ni på ett ställe, att dans är ej synd, och på ett annat ställe så talar ni om en präst, som i sin ungdom (sannolikt förrän han började tänka på den prästerliga banan, ty det har funnits och finns många präster som före sin omvändelse lefde ett utsväfvande lif, men efter sin omvändelse ha blifvit efterföljansvärda representanter för det goda), dansade och lefde om så vildt och var så genomvåt af svett, så att när han skulle hem, så frös hans skjorta fast på hans kropp. Här talar ni ju emot er själf, då ni talar om hvad följderna af dansen föra med sig, nämligen vid hemkomsten en förfrusen skjorta på sin kropp. Bäste E. Söderquist, detta kan ju ej annat än vara synd att på det viset rusa i synd och fördärf.

Får äfven underrätta om att jag har varit med på danser både här i Amerika och i Sverige, fastän ej så särskildt många gånger, ty jag har aldrig för min egen del funnit något särskildt nöje i dansen. Att i detalj beskrifva mina erfarenheter af dansen skulle taga utrymme och tid. Dock vill jag nämna hvad som hände mig i Sverige. Jag hade en kamrat, vi voro lika gamla och alltid goda vänner. En gång så höllo vi vad om att den som först kunde lära sig dansa skulle gifvas ett pris. Vid första dans infunno vi oss båda två för att försöka vinna vadet. Jag försökte att lära mig dansa, men jag fann ej lust och nöje i dansen, utan jag sade till min kamrat: "Jag förlorar, det är ej roligt att lära sig dansa".

Eder bön om att jag och Svedberg icke skola blifva för skenheliga lämnar jag därhän, ty den är af intet värde. En syndig människa kan aldrig blifva för helig. Därför att man försöker att sträfva efter det som är bättre, så långt ens lilla förmåga räcker, och förkastar det som man finner vara till ingen nytta samt synd, behöfver man väl icke därför kallas skenhelig.

Till slutord på mina anspråkslösa bidrag i dansfrågan vill jag säga att hvarför jag har skrifvit har varit dels därför att jag har velat säga min tanke i dansfrågan, dels därför att jag har velat försöka upplifva diskussionen litet. Och jag tror jag träffade målet. Hvad som beträffar diskussionen i dansfrågan, så tror jag, att den har varit till lika stor nytta som onytta. Det har icke skadat, att man har fått se de olika tankarna i denna fråga, och jag hoppas att inga vidare personliga utfall ha uppstått darigenom. De få, som ha försökt att uttala sitt ogillande och ej försvarat dansen, ha också fått stå vid kritik, det är säkert. Och för min del känner jag mig lika glad därför och säger som den store Bryan sade för en tid sedan, att den som icke tål vid kritik är nog bäst att han icke gifver sig ut. För öfrigt så har ju ordet varit fritt, och man har fått gifva lika mycket, som man har fått. Därför farväl och en kär hälsning till alla.

Vänligen, **Västerbottning.**

Redovisning. En insamling har en tid pågått för en syster till mrs. Lindberg i Elmwood, hvilkens man en längre tid varit sjuk och oförmögen till arbete. Denna insamling har tills dato gifvit följande resultat:

Chas. Pearson 75c, J. G. Karlson 50c, Chas. Lövgren 50c, Anders Bodin 50c, Fred Carlson 25c, Carl Nyberg 50c, Fred Löfdal 25c, Gustav Sundström 25c, Hjalmar Johnson 50c, Johan Nordlander $1, Johan Lindberg $1, John Nordmark 25c, Chas. Gille 25c, John Dahlberg 50c, Leve Skog 30c, Chas. Jonson 25c, Wendla Wiscount 25c, Augusta Wikner 25c, Hjalmar Söderholm 25c, Fred Löfgren 25c, G. Nilson 25c, Okänd 25c, M. Wågström 25c, Hjalmar Sundberg 25c, Olov Lovenborg 25c, W. Sjöberg 25c, M.O.W. $1, C. Wikander 50c, E. Halvmes 50c, Otto Moe 50c, Nels Olson $1, Severin Edlund 50c, John Lindberg 25c, Gärda Törner 25c, A. Steelberg $2, Judith Steelberg $1, E. Danielson $1, Gust. A. Lönn $1, Axel Hamilton 50c, Hugo Johanson 50c, John Gransen 50c, Gust Svenson 50c, H. Nordqvist 25c, L. Henrikson 50c, E. E. Nilson 50c, F. O. Olson 50c, Anders Molin 25c, Alfred Sparrman 25c, Anders Bergkvist 50c, Eric Mattson 50c, Carl Tjernberg 50c, Mrs. Selma Swanson 50c, Annie Homsta 50c, Waldemar Walgren 50c, Johan Beckström 50c. — **Summa $26.30.**

Bland nordbor i Amerika.

Silfverbröllop firades häromdagen af mr. och mrs. L. F. Starrin i Escanaba, Mich.

Samuel Johnsons hem i Velva, N.D., härjades härförliden af eld och nedbrann till grunden.

Elektrisk belysning på sin gård ämnar Axel Strömberg, Pleasnt Prairie, Minn., i dagarn installera.

En socialistisk lokalafdelning med 21 medlemmar har nyligen bildats i Washington, Pa., af resetalaren Birger Mårtenson.

Många premier. Ej mindre än sex premier erhöll Emanuel Peterson vid majsutställningen för några dgar sedan i Fort Dodge, Ill.

Hedrar sig. Q. N. Peterson i Rapidan, Minn., har erhållit första pris, guldmedalj, vid nationella smörutställningen i Chicago.

Vid stadsvlet i Cranston, R.I., återvaldes pastor Norrby i Auburn med stor majoritet till medlem i skolkomitén för stadens skolor för en tid af tre år.

25-årsfäst. Häromdagen firade mr. och mrs. N. O. Boleen i Laurel, Ore., 25-årsdagen af sitt bröllop och fingo mottaga många vackra presenter som minne.

Skandinaviska språken torde inom kort blifva ett läroämne i Seattles högskolor om de sträfvanden som nu göras i denna riktning leda till önskadt resultat.

Öfverkörd och dödad. Andy J. Newman, vågmästare vid C. B. & Q.-bangården i Chariton, Ia., blef häromdagen öfverkörd af ett lokomotiv och ögonblickligen dödad.

C. G. Nelson, förman vid Pittsburg Coal Co:s docka i Gladstone, Mich., blef nyligen ganska ille skdad af en stålkabel. Utom yttre skador fick han äfven inre sådana.

Illa bränd. Henry Fredrickson, 810 Montague st., Rockford, Ill., blef häromdagen illa bränd under arbete i American Foundry därstädes. Han togs till Rockford hospital.

Lefnadstrött. 42-årige svenske sjömannen Alfred Fors begick härommorgonen själfmord genom hängning i stadshäktet i Aberdeen, Wash.

Harry Nordholm, en i Redwing, Minn., väl bekant man, blef nyligen under en jaktutflykt genom olyckshändelse skjuten och svårt skadad. Man tror att hans lif kan räddas.

Scand. Y.W.C.A. i Denver, Colo., har i dagarna inköpt en förstklassig byggnad i 1557 Ogden st. och redan inflyttat i densamma. Den gamla lokalen hade ett mindre lämpligt läge.

Redaktör Hans Bergman, grundläggare af Svenska Nordvästern i Spokane, Wash., har efter återkomsten från ett längre besök i Sverige åter förvärfvat sig kontroll öfver tidningen.

Robert Jacobson, som representerade Knox College i Galesburg, Ill., vann nyligen första priset i en stor vältalighetstäflan, som anordnats i Carlinville. Hans ämne var "Social Investment".

Svenskt ingenjörsmöte. Förberedelser göras att under utställningsåret 1915 anordna ett möte mellan svenska och svensk-amerikanska ingenjörer på lämplig plats i Förenta Staterna. Tanken på ett sådant möte har utgått från Svenska teknologföreningen i Stockholm och dess styrelse har sändt ett speciellt ombud, nämligen ingenjör K. R. Ödman, att på ort och ställe höra sig för om saken. Som bekant kommer en stor internationell ingenjörskongress att hållas i San Francisco i samband med utställningen, och ett stort antal ingenjörer från Sverige kommer helt säkert att besöka Amerika under utställningsåret.

Stort egendomsköp. Ingenjör Björkstam i Seattle har inköpt den s. k. Lawman farmen nära Maple Valley, Wash., en af de finaste och vackraste landtegendomarna i King co. Priset var $12,000.

Fatal olycka. Leonard Pearson i Fredonia, N.Y., afled nyligen på sjukhuset i Dunkirk. Han arbetade på ett sågverk i Millville och råkade där falla på sågbladet och skada sig så illa att han däraf afled.

Dödad under hjulen. Edward Fredrickson från Racine, Wis., föll den 20 nov. under hjulen på ett tåg, som han hoppade af innan det hade stannat. Olyckshändelsen tilldrog sig några mil utanför Racine.

Svenska Nykterhetsförbundet i Moline, Ill., representerades vid mötet i Columbus af pastor Alb. M. Johanson. Lutherska församlingen sände sin pastor, A. F. Bergström, som ombud till samma möte.

Edward J. Sandberg blef vid statsvalet i Quincy, Mass., invald till representative från sjätte distriktet i Norfolk co., hvilket utgöres af wrd 4, 5 och 6 i Qunicy. Han erhöll en pluralitet af omkring 30 röster.

Ett ödesdigert fall. C. W. Udd i Manchester, N. H., råkade häromdagen falla ned från ett träd, då han var sysselsatt med att nedplocka äpplen, och slog sig så svårt mot en asfaltbelagd trottoar att döden inom kort följde.

Dog af slag. John Anderson, en farmare boende i närheten af Belmond, Ia., träffades häromdagen af ett slaganfall under arbete i stallet. Han lär ha aflidit ögonblickligt. Då hustrun och dottern hemkommo från staden, funno de honom liggande död i stallet.

Till "business agent" för Bakery and Confectionery Workers Union i Worcester, Mass., blef John Berg vald vid nämnda fekföreningsmöte för några dgar sedan. En komité tillsattes äfven för att drifva fram försäljning af union-made bröd i Worcester, Mass.

En nykommen svensk vid namn Albin Asklund häktades nyligen i Los Angeles, Cal., anklagad för inbrott. Den häktade sade, att oförmögen att erhålla arbete hade han begått inbrottet för att stilla sin hunger och om möjligt blifva hemsänd på allmän bekostnad.

Ny fabrikation. Fritz Anderson och Albin Nelson i Rockford, Ill., ha i dagarna under firma Rockford Chemical Company börjat tillverka en alldeles ny sorts möbelfernissa. De vänta att få god afsättning med densamma i möbelaffärerna både där i staden och annorstädes.

Skyldig till mord har barberaren Louis A. Larsen i Los Angeles, Cal., befunnits vara af vederbörande jury. Han slog förliden sommar ihjäl sin hustru Mary, född Olsen, med en ölflaska på ett ensligt ställe i Verdugokullarna. En 17-årig dotters vittnesmål fällde honom.

Afliden landsman. Henrik Moberg, född i Dalsland den 1 jan. 1832, afled i Marshall Co., Minn., den 4 nov. Hans lik jordfästes den 9 nov. M. ingick år 1858 äktenskap med sin förut aflidna maka Helena Olson och flyttade från Sverige 1889.

I den våta graf. Häromdagen drunknade i Root river i närheten af Erickburg, Minn., tre män till följd af att deras båt kantrade. De drunknade voro Nels Fjödin, Charles J. Erickson och C. A. Erickson. De två förstnämnda voro från Hinckley och den sistnämnde från Moorhead.

Musiktidning. Svenska sångarförbundets i Amerika officiella organ, som ej utkommit på de sista tre eller fyra åren, kommer att ånyo utgifvas från och med innevarande månad. Den bekante f.d. Bostoniten och sångledaren Hjalmar Nilsson i Minneapolis, Minn., kommer att bli dess redaktör.

Föll af lasset och afbröt nacken. En fem år gammal son till farmaren Andrew Johnson i New Hampton, Ia., föll härom dagen från ett lass sand och i fallet afbröt han nacken. Döden följde ögonblickligen. Johnson var sysselsatt med att köra sand och den lille gossen var med för att åka på lasset.

Strängt straff. Redaktören John Karvonen vid finska socialisttidningen i Fitchburg, Mass., som arresterades därför att han bar en socialistisk fana under en nyligen hållen gatuparad, blef, då målet förekom i domstolen, dömd till en månads fängelse, hvarifrån han vädjade till högre rätt.

Farmaren Emil Johnson, boende omkring åtta mil väster om Minneola, Kans., led häromdagen betydande penningförlust, i det att hans stora ladubyggnad med intilliggande skjul och deras innehåll blef eldens byte. Hur elden uppstod vet man ej, men mordbrand anlagd af någon ovän tros föreligga.

Ny uppfinning. John Ohman, O. Edberg, pastor J. E. Seth i San Francisco och Edw. Ullberg i Spokane, Wash., ha uppfunnit och tagit patent på en radiator eller värmeapparat, som utan tvifvel blir af stor betydelse då den kommer i marknaden. Apparaten kan upphettas med elektricitet för en ringa kostnad och den elektriska strömmen tages från hvilken vanlig ledning som hälst. Den är smakfull, flyttbar och kostnaden för ren, luktfri värme blir nästan lika billig som för gasuppvärmning.

Som i "gamla landet". I Kandiyohi county, Minn., har man under senare åren alltmera allmänt börjat ge sina farmar namn, hvilka naturligtvis bli mycket vackrare än då det skall heta "Johnson på ettan" eller "Petterson på nian". Bland de namn, som inregistrerats, märkas åtskilliga skandinaviska, såsom Olesund, Kristinelund, Stavanger o. s. v.

Dödlig olycka. Gustaf Anderson i Louisburg, Kans., skulle häromdagen i automobil besöka en närliggande småstad, då han i en vägkrök törnade bilen mot en uppstickande sten med påföljd att bilen välte och föll öfver honom, krossande hans hufvud så att döden följde ögonblickligen. Den så sorgligt omkomne var 37 år gammal och ogift samt sin moders, en änka, enda stöd.

Praktisk uppfinning. Henry Peterson, anställd vid Chair factory B. i Rockford, Ill., har uppfunnit en metod att fylla maskhålen i mahognyvirke. Hvad det betyder för industrien är icke svårt att inse. Amerika tar 25,000,000 fot mahogny om året från Filippinerna, och den nya uppfinningen möjliggör att detta slags mahogny har ett marknadspris, som är billigare än mahogny från Centralamerika.

Efterdyningar af det Turnbladska målet. Domaren Dickinson i Minneapolis har afslagit en ansökan af Harrison Fryberger och A. P. Peterson, advokater för Eckberg samt 32 andra delägare i det gamla Swedish-American Publishing Co. om att erhålla ett arvode af $4,800 för sina tjänster i rättegången mot nämnda bolag. De båda advokaterna blefvo utnämnda att företaga en slutlig delning af den till kärandeparterna öfverlämnade egendomen.

Olycka med dödlig utgång. Under det Nels Johnson från Duluth, biträdande förman för ett brobyggnadslag vid Scanlan's Ford, en och en half mil väster om Lanesboro, var sysselsatt med nedrifningsarbete, slant en tretums planka och änden träffade honom i hufvudet med så våldsam fart att hufvudskålen krossades.

Landsmän i politiken. Vid senaste valet i Port Vue, Pa., valdes Chas. A. Gustafson till council-man och Chas. A. Johnson till ledamot af skolrådet. I Port Allegany, samma stat, blef Sam E. Johnson vald till borgmästare och Oscar Antonson till councilman. Ed. Peterson valdes till valinspektör. J. A. Samson blef fredsdomare. I Warren omvaldes vår landsman councilman John Williams med stor majoritet. I Youngsville, Pa., afgick borgmästarekandidaten J.Emil Sagerdahl med segern. I Ludlow, Pa., segrade progressisterna. Valet utföll sålunda: Supervisors, G. W. Ohnstedt, rep., 6 år; Chas. A. Anderson, Wash., 4 år. Skoldirektörer: Ed Davidson och Andrew Lindquist, 4 år; tax collector, A. J. Johnson; auditörer, Wales Connelly och Alf. Peterson; biträdande assessor, Nels Wenstrand; valdomare, Emil Swanson; valinspektörer, C. W. Swanson och John Passenger. I Sheffield valdes pastor S. A. Pearson till skoldirektör för 6 år, A. G. Peterson blef auditör, Alvin Nelson bitr. assessor, och E. E. Lundquist valinspektör. I Mt. Jewett valdes Gust. E. Anderson, Wash., till skoldirektör; Mrs. A. Vera Möller, rep., kollektör; J. A. Challstrom, soc., auditor; Chas. Quist, dem., och Harold Lundberg, rep., valinspektörer. Dr. L. H. Beck valdes till skolrådsledamot i Kane. I samma stad blef Andrew Peterson alderman i andra wardet och John Lindberg i fjärde.

Lutfisk! Lutad från den bäst utsökta norska torsk, af medelsstorlek. Behandlad och tillagad på gamla landets vis, i 50 punds byttor $2.25, 30 pd. $1.50. Prima norsk fetsill 10 pd. $1.00, 20 pd. $1.85. Importerad Ål från 10 pd och upp 15c pr. pd. Norsklagad pultost, 7 punds spann 70c. Vi garanterar bästa kvalitet och full vikt. Större partier ännu billigare. Vi ha det största, bäst utstyrda och renaste fiskluteri i Amerika. Alla orders sändas prompt vid mottagandet af betalningen. Sänd pängar i Money-order eller registrerad bref. Uppgif järnväg varorna skola sändas med. **J. DANIELSEN & CO., 6 Prince St., Minneapolis, Minn.**

AGENTER ÖNSKAS.

Pålitliga real estate agenter i hvarje stad och samhälle i västern; jag handler endast med förstklassig egendom, på hvilken pängar **kunna förtjänas,** och vill med nöje furnera de bästa bank- och **commercial agency** referenser. Kan gifva namn på öfver hundra tillfredställda kunder, som erhållit god förtjänst från insättning i egendom, jag säljder till dem. Mina agenter förtjäna äfven mycket pängar. Efterskif idag närmare upplysningar och försäkra eder om agenturen för edert område.

ROBT. A. GRANT, Financial Agent
1001—1002 McArthur Building **Winnipeg, Man.**

JUL I SKANDINAVIEN!

ATTRAKTIVA EXKURSIONER

WHITE STAR—DOMINION LINE.	WHITE STAR LINE.
Från Montreal:	"OLYMPIC" (46,000 tons) .Nov. 15
"TEUTONIC" .... Nov. 15	" .... Dec. 13
"LAURENTIC" .... Nov. 22	"BALTIC" .... Nov. 20
Från Portland:	"CELTIC" .... Nov 27
"CANADA" .... Nov. 29	"MAJESTIC" .... Nov. 26
"MEGANTIC" .... Dec. 6	"OCEANIC" .... Dec. 5th
"TEUTONIC" .... Dec. 13	"CYMRIC" .... Dec. 4
Från Halifax.	"NEW WORK" .... Dec. 13
Nov. 30, Dec. 6, December 14th.	

"LAURENTIC" och "MEGANTIC" äro de största ångarna på Canada.

Beställ tidigt för att få goda rum. Gör förfrågningar hos Editor Norröna eller andra ångbåts- eller järnvägsagenter, eller hos:

W. M. McLEOD, general agent **333 Main Street, Winnipeg, Man.**

Svenskt Settlement i Canada.

Bosätt eder i den första väl organiserade landkoloni af svenskar i det fruktbara västliga Canada vid
KELLIHER, Saskatchewan.

Vårt bolag har allaredan lokaliserat öfver ett hundra svenska familjer inom detta distrikt. En svensk-luthersk kyrka kommer inom kort tid att byggas. God järnvägsförbindelse. Ett regerings-mejeri och andra fördelar finnas i settlementet.

Denna koloni gifver redan löfte om att blifva en af de mest välbärgade svenska settlement i vestra Canada.

Personer, som kommo hit för några år sedan med endast ett par hundra dollars, ega nu sina farmar, kreatur, hästar och goda byggnader.

Lätta betalningsvillkor. Agenter önskas.

NORTH SASKATCHEWAN LAND COMPANY, Ltd.
Egare af 150,000 acres af utsökt farmland. Kapital $5,000,000 Skrif till
JOHN F. HANSON, Gen. Mgr.
North Saskatchewan Land Co., Ltd., Dept. S. Farmer Bldg., **Winnipeg, Canada,** eller till **GEORGE URQUHART,** 647 Endicott Bldg., St. Paul, Minn.

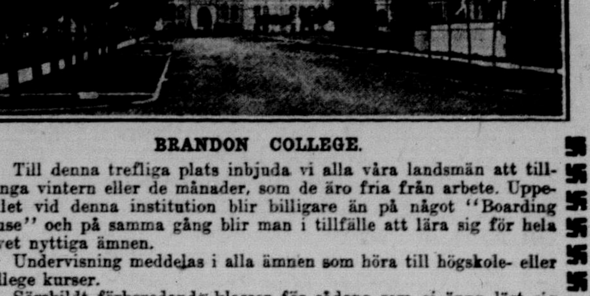

BRANDON COLLEGE.

Till denna trefliga plats inbjuda vi alla våra landsmän att tillbringa vintern eller de månader, som de äro fria från arbete. Uppehället vid denna institution blir billigare än på något "Boarding house" och på samma gång blir man i tillfälle att lära sig för hela lifvet nyttiga ämnen.

Undervisning meddelas i alla ämnen som höra till högskole- eller College kurser.

Särskildt förberedande klasser för sådana som ej ännu lärt sig engelska språket eller afslutat sin folkskole kurs.

Skrif till

Prof. E. Lundkvist,
BRANDON COLLEGE, - - BRANDON, MAN.

Svenska Canada-Tidningen är svensk.